

Sunnimuslimi, tohtori, tapaa Jeesuksen - todistus

Video: https://www.youtube.com/watch?v=_QlO5mEqozU

Synnyin muslimiperheeseen ja vanhempani olivat moskeijan johtajia. Viimeisenä opiskeluvuotena tapasin kristityn. havaitsimme, että olemme molemmat vahvoja uskossamme. Mutta emme voineet olla molemmat oikeassa. Loogisesti ajattelin, että voimme molemmat olla väärässä. Varmasti voimme olla väärässä molemmat. Mutta molemmat eivät voi olla oikeassa.

Niinpä me sovimme, että selvitetään yhdessä, mikä on totuus. Salassa, salaisesti, minä halusin käännättää hänet muslimiksi. Halusin sitä valtavasti. Minä halusin täydellisesti käännättää hänet islaminuskoiseksi, koska joka kerralla väitellessäni uskonnosta kenen kanssa tahansa, minä halusin käännättää tuon henkilön.

Niinpä hän antoi minulle Raamatun ja minä annoin hänelle Koraanin. Aloimme omilla tahoillamme tehdä tutkimusta totuudesta. Minä tein oman listani. Ja hänellä, miehellä, oli oma listansa. Tottakai, minä olin amerikkalainen muslimi, jota ympäröi ei-muslimit, joten tiesin 100%:sti, mihin uskon ja miksi. Ja minulla oli valmiina kaikki perustelut uskolleni.

Ja vaikka minusta oli tuntunut, että olin onnistunut todistamaan hänelle, miksi kristinusko on väärässä ja että islam on totuus, minä en saanut siitä tyydytystä. Ja ensimmäisen kerran elämässäni halusin jonkinlaisen todisteen itselleni. Niinpä minä jatkoin rukoilua ja rukoilin ja rukoilin ja paastoin ja anoin jumalaa, tai Allahia, ainoaa jumalaa, jonka tunsin, että hän näyttäisi ihmisille, että hän on totuus.

Ja minulla alkoi olla paljon tuskaisuuskohtauksia ja alkoi tuntumaan, se oli ensimmäinen kerta elämässäni, että olen tulossa hulluksi. Ja minulla oli vaikeuksia keskittyä ajattelemaan ja minulle, tohtorille, se on kaikkein alhaisin piste uralla, jos en kykene tieteelliseen ajatteluun. Joten eräänä päivänä, jota pidän urani pohjanoteerauksena, rukoilin Allahia, että en kykene tähän enää päivääkään. Ja samana päivänä sain tekstiviestin ystävältäni, joka sanoi rukoilleensa puolestani koko ajan ja että hänen kirkkonsa oli rukoillut puolestani koko ajan.

Ja juuri ystäväni pastori oli kirjoittanut listan. Lähteenään hän oli käyttänyt Lee Strobelin kirjaa ”Case for Christ”. Ja koska olin siinä vaiheessa vastaanottavainen, sanoin, että hyvä on. Minä luen sen listan. Ja siinä tuotiin esille niin paljon historiallista todistusaineistoa, rististä ja ylösnousemuksesta, joten aloin lukemaan Raamattua uudelleen.

Ja minä luin Raamattua ikään kuin se olisi oikeasti tapahtunut. Ja minä ajattelin, että voi Jumala, tämä on kaunista. Sitten minä soitin ystävälleni, jonka tiesin olevan kristitty. Hän sanoi, että miksi en vaan kysy Jeesusta tulemaan sydämeeni. Hän sanoi, että jos minä pohdin asiaa, minä en menetä mitään kokeilemalla. Ja ystävälläni ei tietenkään ollut hajuakaan siitä, että jos muslimi pyytää Jeesusta sydämeensä, rangaistuksena siitä on ikuinen helvetti. Eikä paluuta takaisin ole. Sieltä ei tulla takaisin.

Niinpä käänsin katseeni taivaaseen ja sanoin: ”Allah, en tiedä kuka sinä olet. Allah, en tiedä, mikä on totta. Kuka tahansa sinä olet, minä haluan antaa elämäni sinulle. Jos olet Jeesus, voit tulla sydämeeni.” Seuraavana aamuna heräsin ja kaikki tuska oli poistunut.

Joten looginen mieleni ajatteli, että hyvä on. Annan itselleni kolmesta neljään vuoteen aikaa tutkia näitä neljää evankeliumia. Minun tarkoitukseni oli todella keskittyneesti tarkastella niitä ja selvittää, mikä siellä on totta. Minä pysyn muslimina enkä koskaan jätä islamin uskoa. Mutta halusin antaa evankeliumille mahdollisuuden. Niinpä menin sunnuntaina kirkkoon, koska olin saanut viikon aikana merkkejä, jotka kaikki osoittivat Jeesukseen.

Tuona sunnuntaiaamuna pastori piti saarnaansa ja nosti kätensä ylös ylistääkseen Herraa. Ja minun tarkoitukseni oli vain istua läpi palveluksen. Mutta sisälläni tunsin halua ylistää ja kun alttarikutsu tuli, me kaikki painoimme päämme. Pastori sanoi, että hänestä tuntuu, että täällä on joku, joka haluaa antaa elämänsä Jeesukselle. Ja pastori jatkoi, että henkilö ei tiedä, mitä se todellisuudessa tarkoittaa ja että hän on erittäin peloissaan. Siinä kohdassa sanoin itselleni, että tämä saa riittää. Epäuskoni, se etten usko Jeesukseen, kuluttaa minua enemmän kuin se, että uskon Jeesukseen.

Hän on minun ensimmäinen rakkaudenkokemukseni.